

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Udrag fra Labyrinten

Citation: Baggesen, Jens: "Labyrinten eller Reise gennem Tydskland, Schweitz og Frankrig", i Baggesen, Jens: *Labyrinten eller Reise gennem Tydskland, Schweitz og Frankrig*, udg. af TORBEN BROSTRØM , Gyldendal, 1971), s. 293. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-baggesen06-shoot-idm139952568254384.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Labyrinten eller Reise gennem Tydskland, Schweitz og Frankrig

Tæt ved Udgangen steege vi nogle Trapper op, og kom i et lille Værelse, hvor man gav os Nøglerne og en Ledsager. Vi hvilede os her noget for at samle Kræfter til den følgende Stigen. Madamen, en ret artig Frankinde, hvis Mand var Kirkens Taarnforvalter, Boghandler og Bogbinder, raadte os meget fra at stige høiere end til Plateformen. Man kunde saa let brække Halsen øverst oppe, sagde hun, og saae dog ikke *meere* -"men *dyberer* sagde jeg. Øverst op gaae kun *Schweitzere* (blev hun ved) *Blytækkere*, *Muursvende* og *unge Engellændere*. "De kan herefter føie til denne Liste de *Dansker* endte jeg, drak et Glas Viin, og bød Farvel - fuldbesluttet at stige saa høit som mueligt, skulde jeg og ti Gange brække Halsen. Kan jeg og ikke komme frem overalt hvor en Blytækker kan komme frem, saa kan jeg vel dog gaae ligesaavidt som en Engellænder? - Sig ikke det! sagde *Adams* - Engellænderen vover hvad ingen anden vover! - "Og den danske Matros?... som springer fra Dækket, og gier sig i Slagsmaal med en halvfanget Hayfisk af Medlidenhed med sin Capitain, som saa længe havde fisket, og som "*tordne ham! dog ikke skulde have fisket reent omsonst*"? - som falder ned fra store Merseraa, brækker det eene Been, og springer op paa det andet: "*tordne mig! Herr Capitain! det Spring havde kunnet koste enhver anden en Hals!*"? - som falder fuld ned i Søen, opbringes i Holmens Smede, vaagner: "*det tænkte jeg, tordne mig! nok, at jeg kom til Helvede!*" og skikker sig deri? - som falder ned fra Bramstangen paa Proviantskriveren, og i Faldet som knuuser denne død, og derved redder ham 294 selv, raaber: "*saa skal du, tordne mig! ha', din Smørtyv!*"? - som, da Præsten paa hans Yderste udmaler ham Qvalen i Helvedes evige Pøl og Pine, endelig udbryder: "*det holder man vel ogsaa ud!*"? - som da han har i Søeslagets Heede, mellem rundt om hvinende Bommer og Kugler, bragt nitten qvæstede Kamerader fra den eene Ende af Skibet til den anden, anraabes af den tyvende, spanker afsted med ham, (imidlertid tager en forfløiet Kugle i Farten Hovedet af Fyren paa Nakken) slænger ham ned: "der er, gale mig! nok een, Herr Doctor!" - "Hvad skal jeg med *ham*? han er jo uden Hoved?" - "*Det er, tordne mig! igien een af hans gamle Streger! han sae, Fa'n gale mig! til mig, at han var kun qvæstet!*"? - Du har Ret! raabte *Adams*; men er du *Matros*? - "Jeg har i det mindste taget Fløien af en Stormast - spilt paa Fløite skrævs over Eselhovedet i en Storm - og siunget "*Kong Christian stod ved høien Mast*" paa Kiølen af den kantroede Sluppe!" Til Toppen!